

ne af klubben. Så det må jo løses i den proces, der ligger forude.

Der vil jeg også godt sige, at jeg er enig med hr. Buksti i, at hvis der er alle de problemer med Tyrkiet, som hr. Skaarup opremser også i sin betænkning, så kan Tyrkiet ikke blive medlem. Så løser problemet altså sig selv, for så kan de ikke blive medlem, hvis der er alle de problemer.

Så vil jeg godt sige til hr. Langballe, som igen kommer ind på Bernard Lewis, at jeg troede, at han var holdt op med det nu, for Dansk Folkeparti har to favoritfilosoffer. Den ene hedder Bernard Lewis, der advarer mod at optage Tyrkiet. Den anden favoritfilosof, som Dansk Folkeparti har, er Samuel Huntington, ham med »The Clash of Civilizations«, for i Dansk Folkeparti frygter man clash of civilizations, altså civilisationernes sammenstød.

Men se, hvad er det, hr. Huntington foreslår os for at undgå at blive tabere i situationer med sammenstød? Det er udtrykkeligt optagelse af Tyrkiet. Derfor vil jeg bede til, at Dansk Folkeparti finder ud af, hvilken husfilosof man har: Er det Lewis eller Huntington? Man kan ikke sådan efter behag skifte dem ud i de her spørgsmål.

Der ligger det store europæiske perspektiv, og det er så svaret til hr. Søren Krarup. Hr. Søren Krarups historie er jo fuldstændig rigtig – Tyrkiet ved Wiens porte, 1683 tror jeg – men vi skal bare være opmærksomme på, at Tyrkiet jo efter første verdenskrig ændrede kurs, ønskede at blive europæisk i modsætning til den øvrige islamiske verden, så der skete et skift. Det er den europæisering, vi vel har mere glæde af at imødekomme og opmuntre, hvis jeg skal tale principielt, end at støde fra os. Hvis man virkelig frygter civilisationernes sammenstød, drejer det sig om at have så mange venner som muligt i den situation og ikke støde nogen fra sig.

Jeg tror, at hr. Søren Krarup og jeg er meget enige i analyserne, men vi er uenige om, hvordan vi beskytter os bedst i den situation. Der tror jeg altså, at det klogeste på lang sigt er at sige: hellere et europæisk Tyrkiet med i vores Fællesskab end et islamisk Tyrkiet imod vores Fællesskab. Det er væsentlige spørgsmål, vi drøfter nu, og de har langtrækkende perspektiver.

Det er ikke rigtigt, som hr. Peter Skaarup nævnte, at så kunne Irak og andre også blive medlemmer. EU har faktisk sagt nej til Marokkos ansøgning, fordi det ikke er en del af Europa, så der er sat grænser. Tyrkiet er medlem af Europarådet, og jeg har da indtryk af, at de fle-

ste føler, at Tyrkiet fungerer udmærket i Europarådet. Jeg har siddet i gruppe med Tyrkiet i Europarådet, og jeg tror også, at Dansk Folkeparti har siddet i gruppe med Tyrkiet i Europarådet, så landet har da gennemgående fungeret udmærket der. De er også medlem af European Broadcasting Union og er en del af den europæiske kontekst.

Men det skal være klart, at det er en åben proces, hvor slutresultatet ikke er givet på forhånd, og at en lang række målinger skal finde sted undervejs: bekæmpelse af korruption, forbedring af kvindernes vilkår, sikkerhed for mindretallets vilkår og for menneskerettighederne.

Kl. 14.40

Forhandlingerne kan standses undervejs, hvis alle disse ting krænses, og man kan ikke slutte forhandlingerne, uden at disse ting er i orden: tolerance, men zero tolerance over for tortur, osv. Derfor bliver det altså et andet Tyrkiet til sin tid, man skal tage stilling til.

Hvis det ender med, at vore veje må skilles i perioden, også af de sikkerhedsmæssige grunde, som jeg nævnte før, og af de civilisationsmæssige grunde, som jeg nævnte før, så er det da vigtigt, at Tyrkiet ikke er i en brudsituation med Europa, men er integreret i det europæiske perspektiv og den europæiske sammenhæng, og det er, hvad statsministeren har prøvet at sige, i forbindelse med de ting, der nu er blevet diskuteret omkring statsministeren.

Det er da vigtigt, uanset hvordan det her måtte ende, at uden aftalt afslutning kan det jo ende uden medlemskab. Så er det vigtigt, at det i så fald ender på en måde, som bevarer Tyrkiet i den europæiske sammenhæng.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi til anden runde, og hr. Peter Skaarup har ordet som ordfører.

Jeg må sige til Folketinget, at vi har 39 sager tilbage på dagsordenen. Det er et privat beslutningsforslag, vi nu har diskuteret i 5 kvarter. Nu går vi til anden runde.

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal lade være med at gå ind i en diskussion om Folketingets dagsorden, men blot sige, at vi i Dansk Folkeparti er meget optagede af det her forslag, som det nok også står klart, og vi er da glade for, at udenrigsministeren gik på talerstolen.

Men vi savner egentlig, ligesom andre har sagt under debatten, at Venstre og De Konserva-